

sorgscentrets område og over for centerledelsen fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør ønskelige. Rådene har hvert syv medlemmer, der beskikkes af socialstyrelsen efter følgende regler:

2 udpeges efter indstilling fra ovennævnte landsomfattende sammenslutning af forældre og andre pårørende til åndssvage, 2 udpeges efter indstilling fra de ligeledes ovennævnte forhandlingsberettigede personaleorganisationer, medens 3 udpeges efter indstilling af vedkommende amtsråd, for Københavns og Frederiksbergs vedkommende dog efter indstilling fra Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser. Rådet vælger selv sin formand.

Som en konsekvens af den stedfundne overflytning af opgaverne er godkendelsen af den selvejende institution statens åndssvageforsorg ophævet ved lovens ikrafttræden, og institutionens formue og forpligtelser overtaget af staten.

I den skriftlige fremsættelse anførte *socialministeren* bl. a. følgende:

„Det er i socialreformkommissionens betænkning udtalt, at man må forudse den mulighed, at åndssvageforsorgen indpasses i det kommunale forsorgssystem, men at dette eventuelt først vil kunne ske efter en længere overgangstid, i hvilken en ensartet udbygning af forsorgens standard vil kunne ske under statens ledelse.

Som anført i bemærkningerne er regeringen enig i dette standpunkt, og det vil i den kommende tid — i samråd med socialreformkommissionen — blive overvejet, hvorledes en sådan overgang kan gennemføres. Der vil dog nok gå adskillige år, inden forudsætningen for overgang til det kommunale regie er til stede.

Det er dog min opfattelse, at åndssvageforsorgens centrale ledelse straks fra socialstyrelsens oprettelse bør henlægges direkte under denne styrelse, således som det også foreslås for børne- og ungdomsforsorgens og for revalideringens og den øvrige særforsorgs vedkommende. Kun herved vil der blive mulighed for, at alle områder under socialstyrelsen vil blive undergivet ensartede regler, for så vidt angår budget- og bevillingsspørgsmål, planlægning af institutionsbyggeri, personaleadministration m. v.

Bestyrelsen for statens åndssvageforsorg har i de 10 år, der er forløbet, siden loven af 1959 blev gennemført, udøvet en stor indsats. Socialreformkommissionen tillægger det imidlertid afgørende betydning, at der sker en stadig tilnærmelse af åndssvageforsorgen til det øvrige sociale serviceapparat, og at planlægningen ses i en større sammenhæng. Jeg er enig med kommissionen, når den tilføjer, at